

ŞANATIN ÜÇ HALİ

İstanbul'da sanat etkinlikleri arttıkça, sanat üretimindeki farklılıklar ve karakterler belirginleşiyor; çoklu manzara içindeki anlamlar ve renkler keşfedilmeyi bekliyor. Paralel evrenlerini yaratan üç sanatçıyla "yeni" sanatı konuştuk ve son çalışmalarlarıyla tanıştık. MELİDA TÜZÜNOĞLU

KALP ALTIN, RUH ŞAŞKIN EKİN SAÇLIOĞLU

Bir villanın kapısındaki "Dikkat! Köpek var!" tabelası ya da dolmuşta yanında oturan kadının kucağındaki çocuğuyla konuşması, genç sanatçı Ekin Saçlıoğlu'nun ilham kaynakları olabiliyor. Galeri X-ist'teki "Şoktayım Ama Şaşırmadım" adlı sergisinde, gündelik hayatta maruz kaldığı her şeyi; semboller, renkler ve bazen de saç telleriyle bize anlatıyor.

Sanatçının
"I Last My
Muscle
Coordination
for a Moment"
adlı işi.

ELLE: Serginin adı "Şoktayım ama Şaşırmadım". Seni şok eden ve şaşırtmayan durumlar neler?

EKİN SAÇLIOĞLU: Bunlar, bu ülkede her gün yaşanan kimi durumlar. Sürekli değişen gündemimizde daha bir olay üzerine düşünmeden, başka bir olay patlak veriyor. Şaşıyoruz ama bir o kadar da kanıksamış haldeyiz.

ELLE: Bu durumları sanata dönüştürürken hangi malzemeyi ve rengi kullanacağını nasıl belirliyorsun?

E.S.: Ben malzeme ve içerik arasında birbirini tamamlayan bir ilişki olması gerektiğini düşünüyorum. Bundan önceki iki sergide fosfor kullanarak çift görüntülü işler yaptığımda, belleğin güvenilirliğini sorguluyordum. Bu sergide daha deneysel ilerledi süreç. Malzemeyi tanımaya çalışırken, onunla oynarken alışkanlıklarımızdan da kurtuluyorsunuz.

ELLE: X-ist'teki dördüncü sergin. Bu süreçte sanatında nasıl bir

değişim oldu? Nasıl yenilikler yaptın?

E.S.: İlk bakışta göze çarpan, malzeme değişiklikleri tabii. Bunun dışında hikayeci taraf sanırım hep varlığını koruyor. Ama geçen sergilerde bellek, rüyalar, anılar, hatırladıklarımızın aslında ne oldukları, rüya mı gerçek mi olduğu anlaşılmasın görüntüler, hikayeler öne çıkıyordu. Şimdiyse bu rüyalar ve gerçekliğinden emin olunamayanlar dünyasından biraz uzaklaştım.

ELLE: Türkiye'de canlanan sanat ortamını nasıl buluyorsun?

E.S.: Ben ilk defa resim sattığımda piyangodan para çıkmış gibi hissetmişim. Bence bizim bağımsız mekanlara ihtiyacımız var. İnisiyatifler, sanatçı grupları, grup sergileri, sanatçıların birbirleriyle daha fazla zaman geçirip daha fazla konuşabildikleri, paylaşılabildikleri daha dinamik ortamlar bence çok önemli.

EKİN
SAÇLIOĞLU